

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 65/13
Luxemburg, 30 mai 2013

Hotărârea în cauza C-534/11
Mehmet Arslan/Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje,
odbor cizinecké policie

Un solicitant de azil poate, în temeiul dreptului național, să fie menținut în custodie publică în vederea îndepărtării sale pentru ședere ilegală în cazul în care cererea de azil a fost formulată cu unicul scop de a întârzia sau de a compromite executarea deciziei de returnare

Autoritățile naționale trebuie totuși să examineze de la caz la caz dacă această situație se regăsește în speță și dacă este obiectiv necesar și proporțional ca solicitantul de azil să fie menținut în custodie publică pentru a evita să se sustragă definitiv de la returnarea sa

„Directiva returnare”¹ stabilește standarde și proceduri comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul lor. Acești resortisanți pot, în anumite condiții, să fie luați în custodie publică pentru o perioadă care nu depășește de regulă șase luni, în vederea garantării bunei derulări a îndepărtării lor.

Domnul Arslan, un resortisant turc, a fost reținut de poliția cehă pentru ședere ilegală și luat în custodie publică. În ziua următoare, autoritățile cehe au adoptat o decizie de îndepărtare împotriva sa, iar, printr-o a doua decizie luată câteva zile mai târziu, durata custodiei publice a acestuia a fost prelungită cu 60 de zile, pentru motivul că se putea prezuma că domnul Arslan se va sustrage de la executarea deciziei de îndepărtare. În cuprinsul celei de a doua decizii, se arăta printre altele că persoana interesată intrase clandestin în spațiul Schengen pentru a evita controalele de frontieră și că locuise în Austria și în Republica Cehă fără un document de călătorie sau viză. În plus, în această decizie se menționa că domnul Arslan fusese deja depistat, în cursul anului 2009, pe teritoriul grec, în posesia unui pașaport fals și că ulterior fusese expulzat în țara sa de origine și fusese înregistrat în Sistemul de informații Schengen ca persoană care are interdicție de a intra pe teritoriul statelor din spațiul Schengen în perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2010 și 26 ianuarie 2013. În ziua adoptării acestei decizii, domnul Arslan a depus o cerere de azil. În cursul perioadei de examinare a cererii menționate, custodia publică a fost prelungită cu 120 de zile.

Domnul Arslan contestă în fața instanțelor cehe legalitatea acestei din urmă decizii de prelungire a custodiei publice. Între timp, s-a dispus încetarea custodiei publice a acestuia, întrucât durata maximă de șase luni a expirat, și, pe de altă parte, cererea sa de azil a fost respinsă.

Nejvyšší správní soud (Curtea Supremă Administrativă, Republica Cehă), sesizată cu litigiul, solicită Curții de Justiție să stabilească dacă un solicitant de azil poate fi menținut legal în custodie publică în vederea îndepărtării sale de pe teritoriul Uniunii pentru ședere ilegală.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea constată, mai întâi, **că un solicitant de azil are dreptul să rămână pe teritoriul statului membru competent să examineze cererea sa cel puțin până când aceasta este respinsă în primă instanță.** Prin urmare, **el nu poate fi considerat, în această perioadă, ca aflându-se în situație de ședere ilegală în statul menționat.** Curtea precizează în această privință că statele membre pot chiar să extindă respectivul drept, permițând solicitanților de azil să rămână pe teritoriul lor până la adoptarea unei decizii definitive cu privire la cererea acestora.

¹ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, p. 98).

În continuare, Curtea subliniază că este actualmente de competența statelor membre să stabilească, cu respectarea deplină a obligațiilor care rezultă atât din dreptul internațional, cât și din dreptul Uniunii, motivele pentru care un solicitant de azil poate fi luat sau menținut în custodie publică. În acest context, Curtea arată că, în speță, domnul Arslan a fost luat în custodie publică întrucât comportamentul său suscita temerea că acesta ar fugi, iar cererea sa de azil părea că a fost formulată cu unicul scop de a întârzia sau chiar de a compromite executarea deciziei de returnare adoptate împotriva sa. Or, asemenea împrejurări sunt efectiv susceptibile să justifice menținerea sa în custodie publică chiar după introducerea unei cereri de azil. Astfel, această custodie publică rezultă nu din introducerea cererii de azil, ci din împrejurările care caracterizează comportamentul individual al acestui solicitant anterior și cu ocazia introducerii cererii amintite. În plus, respectiva custodie publică este necesară pentru a se evita ca persoana interesată să se sustragă definitiv de la îndepărtarea sa de pe teritoriul Uniunii și, astfel, pentru a se garanta efectul util al normelor referitoare la returnarea persoanelor aflate în situație de ședere ilegală.

În sfârșit, Curtea precizează că simplul fapt că un solicitant de azil, la momentul formulării cererii, face obiectul unei decizii de returnare și că este luat în custodie publică nu permite să se prezume că acesta a formulat cererea respectivă cu unicul scop de a întârzia sau de a compromite executarea deciziei de returnare. Caracterul eventual abuziv al formulării cererii de azil trebuie, așadar, să fie examinat de la caz la caz. Autoritățile naționale trebuie să aprecieze de asemenea dacă este obiectiv necesar și proporțional să se mențină măsura luării în custodie publică față de solicitant.

MENTIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708